

Sygn. akt IV KK 472/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2023 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **G. K.**,

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 62 ust. 2 oraz z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o przeciwdziałaniu narkomanii*,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w Sosnowcu,

z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt III K 1036/21,

uchyla wyrok Sądu Rejonowego w Sosnowcu z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt III K 1036/21, w zaskarżonej części, tj. braku rozstrzygnięcia opartego o art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i sprawę przekazuje w tym zakresie temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Sosnowcu wyrokiem z dnia 21 grudnia 2021 r., sygn. akt III K 1036/21, uznał oskarżonego G. K. za winnego tego, że:

1. w dniu 11 marca 2021 r. w S. przy ul. [...], wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci 216,68 grama marihuany oraz znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 43,97 grama amfetaminy,
tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, za które wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt I wyroku);
2. w nieustalonym dniu, nie wcześniej niż 1 marca 2020 r. i nie później niż 11 marca 2021 r., w S., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił ustalonej osobie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 2,5 grama za łączną cenę 50 złotych, przyjmując, iż czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi,
tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, za które wymierzył mu karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych (pkt II wyroku).

Tym samym wyrokiem, Sąd Rejonowy w Sosnowcu na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu G. K. wykonanie orzeczonej w punkcie I kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres 2 lat (pkt III wyroku), a na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał go do informowania Sądu o przebiegu okresu próby na piśmie jeden raz na trzy miesiące (pkt IV wyroku).

Wyrok Sądu Rejonowego w Sosnowcu nie został zaskarżony przez strony i stał się prawomocny w dniu 29 grudnia 2021 r.

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego w Sosnowcu, na niekorzyść skazanego G. K., w części dotyczącej orzeczenia o karze, w zakresie braku wskazanego w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o *przeciwdziałaniu narkomanii* obligatoryjnego rozstrzygnięcia o zobowiązaniu oskarżonego do poddania się leczeniu lub rehabilitacji w podmiocie leczniczym w rozumieniu

przepisów o działalności leczniczej oraz oddaniu pod dozór wyznaczonej osoby, instytucji lub stowarzyszenia wniosł Prokurator Generalny, zarzucając:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o wydanie wobec G. K. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, w szczególności za opisany w akcie oskarżenia czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o przeciwdziałaniu narkomanii*, pomimo iż wniosek ten nie zawierał propozycji zobowiązania oskarżonego do poddania się leczeniu lub rehabilitacji w podmiocie leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej oraz oddania pod dozór wyznaczonej osoby, instytucji lub stowarzyszenia, wskutek czego wyrok został wydany z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem prawa materialnego, a mianowicie art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o przeciwdziałaniu narkomanii*, poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie orzeczenia obligatoryjnego w stosunku do G. K. – jako osoby uzależnionej od substancji psychotropowej i skazanej za przestępstwo pozostające w związku z używaniem tejże substancji, na karę pozbawienia wolności, wykonanie której warunkowo zawieszono – obowiązku poddania się leczeniu lub rehabilitacji we właściwym zakładzie opieki zdrowotnej oraz oddania go pod dozór wyznaczonej osoby, instytucji lub stowarzyszenia”.

Stawiając powyższy zarzut, Prokurator Generalny wniosł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Sosnowcu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jako zasadna w stopniu oczywistym podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Z treści art. 343 § 7 k.p.k. wynika obowiązek sądu rozstrzygającego w przedmiocie wniosku o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego w rozumieniu art. 335 § 1 k.p.k., weryfikacji prawidłowości tego wniosku. Powyższy obowiązek skutkuje koniecznością m.in. szczegółowej kontroli – zarówno formalnej, jak i merytorycznej – której celem jest sprawdzenie, czy przedłożone przez prokuratora

propozycje są zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy respektują obowiązujące przepisy prawa materialnego. Brak zbadania przez sąd przesłanek zgodności z prawem wniosku o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego prowadzi do naruszenia art. 343 § 7 k.p.k. (zob. wyroki SN: z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt III KK 364/15; z dnia 6 października 2021 r., sygn. akt IV KK 459/21).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Sosnowcu nie dokonał weryfikacji prawidłowości wniosku. Sąd nie dostrzegł bowiem, że w treści wniosku nie uwzględniono konieczności orzeczenia wobec skazanego G. K. obowiązku poddania się leczeniu lub rehabilitacji w podmiocie leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej i oddania skazanego pod dozór wyznaczonej osoby, instytucji lub stowarzyszenia. Tymczasem – z uwagi na treść art. 71 ust. 1 ustawy o *przeciwdziałaniu narkomanii* – obowiązek taki sąd jest zobowiązany nałożyć na uzależnionego skazanego w przypadku jego skazania za przestępstwo pozostające w związku z używaniem środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej na karę pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono.

Trafnie wskazał skarżący, że w sprawie zaktualizowały się wszystkie przesłanki przytoczonego przepisu. Z opinii biegłych wynika, że skazany G. K. jest osobą uzależnioną w rozumieniu przepisów ustawy o *przeciwdziałaniu narkomanii*. Nie ulega ponadto wątpliwości, że przypisany mu czyn z art. 62 ust. 2 tej ustawy polegał na posianiu znacznych ilości środka odurzającego oraz substancji psychotropowej i pozostawał on w związku z używaniem środka odurzającego (zob. wyrok SN z dnia 14 grudnia 2011 r., sygn. akt V KK 146/11). W pojęciu „przestępstwa pozostającego w związku z używaniem środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej” z art. 71 ust. 1 omawianej ustawy mieści się m.in. posiadanie narkotyków przeznaczonych na własny użytek (zob. M. Pyrcak- Górowska, w: W. Górowski (red.), D. Zajac (red.), *Przestępstwa narkotykowe i dopalacze. Komentarz*, Kraków 2019, teza 8 do art. 71 u.p.n.).

Oznacza to, że przedmiotowy wniosek w niniejszej sprawie nie powinien zostać uwzględniony przez Sąd Rejonowy w Sosnowcu. Należało w takim przypadku, zgodnie z treścią art. 343 § 7 k.p.k., zwrócić sprawę prokuratorowi.

Ponadto na etapie postępowania sądowego nie doszło do modyfikacji konwalidującej uchybienia, za zgodą oskarżonego (art. 434 § 3 k.p.k.), która czyniłaby zadość kryteriom z art. 335 § 1 k.p.k. Naruszenie przywołanych w kasacji przepisów procesowych, regulujących tok postępowania związanego z wnioskiem prokuratora było przy tym rażące oraz mające istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, skutkowało bowiem niezastosowaniem przepisu prawa karnego materialnego o charakterze obligatoryjnym.

Ze względu na powyższe, Sąd Najwyższy uchylił wyrok w zaskarżonej części, tj. niezawierającej rozstrzygnięcia opartego o art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o przeciwdziałaniu narkomanii*, i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Sosnowcu do ponownego rozpoznania. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd ten podejmie próbę konwalidowania przez prokuratora, za zgodą oskarżonego, złożonego wniosku w części związanej z obowiązkiem poddania się leczeniu lub rehabilitacji w podmiocie leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej i oddania skazanego pod dozór wyznaczonej osoby, instytucji lub stowarzyszenia, zaś w przypadku braku konsensusu w tym zakresie uczyni zadość obowiązkowi zawartemu w art. 343 § 7 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.